

GERMANOR

REVISTA dels CATALANS de XILE

SUMARI

EDITORIALS: Elogi de la paraula ° Jocs Florals a París.

CARTA ALS CATALANS: La representació nacional catalana, per la Institució de Cultura Catalana de Xile.

CATALUNYA ES AIXÍ: Rapsòdia pirinenca, per Pere de Sant Just.

EVOCACIONS: El mar en un llibre i Catalunya en el mar, per Rafacla de Buen.

REVISTA DE LLIBRES: L'Obra poètica de Josep Carner, per Domènec Guansé.

INFORMACIONS: El President de la Generalitat a Xile ° Alfonso Stephens ° Actualitat de Pau Casals, etc.

CRONICA DE LA COLLECTIVITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ INSTITUCIÓ DE CULTURA CATALANA

CENTRE CATALÁ
Merced 738 & Casilla 2278
Santiago de Xile

ELOGI DE LA PARAULA

L'atzar ens ha fet llegir un elogi, en prosa i en vers, de l'escriptor espanyol, Dàmaso Alonso, a la llengua castellana. Elogi admirable! Gens banal i ni tan sols retòric, pren en la seva intensitat caràcter universal i reverteix en un elogi a la paraula. Cadascú el podria traduir i adaptar al propi idioma natiu. L'autor en té consciència i ho reconeix. Precisament el complau la diversitat d'idiomes que acoloreixen el món i el vivifiquen. Car la igualtat absoluta, afirma, no es produeix en la vida i és el més semblant a la mort.

Es clar que Dàmaso Alonso dirigeix l'elogi, en especial, al seu idioma. Després de cantar la meravellosa herència que per a ell representa la llengua de Castella, li escau encara d'exaltar-ne la vasta perspectiva dels espais que ocupa. Tants països diversos on ressona! Tants homes en diferents latituds que el parlen! En cada un d'ells, només per aquest motiu, Dàmaso Alonso descobreix un esperit fratern. S'emociona, sobretot, quan als Estats Units de Nordamèrica, passejant per una ciutat de l'Estat de Texas, sent parlar en castellà per places i carrers. I l'emoció li arriba al punt dolç un dia que en aquella ciutat nord-americana ha de fer una declaració notarial. Per començar, la ciutat es diu San Antonio; el notari, Alonso. Deprés, no res d'anglès en l'escriptura. El notari, espontàniament i una mica solemne, redacta el document en castellà.

A Dàmaso Alonso aleshores li van brollar les llàgrimes. No és de sorprendre. A nosaltres en llegir-lo també ens han espurnejat els ulls. Només que Dàmaso Alonso plorava d'emoció i d'alegria. Nosaltres, en canvi, hem plorat de ràbia i de tristesa. Car mentre en un dels Estats de la federació nord-americana, per una feble tradició espanyola que hi perdura, un notari pot aixecar una acta en espanyol, en la Catalunya sotmesa avui als espanyols no es pot redactar en català document de cap mena.

Trencat l'encís que suscitava la prosa de Dàmaso Alonso, una brutal realitat s'imposava. I quin contrast entre dos països! Als Estats Units, al marge de l'idioma oficial és admissible de redactar una acta en castellà, no per cap virtut màgica que el castellà posseeixi, sinó perquè hi ha brostat aquesta delicada flor de la cultura, la "gran excel·lència de l'home", que és la llibertat. Tot el contrari del que passa a Espanya, on domina aquell "absolutisme unitari" que Dàmaso

ANY XLVIII

JUNY 1959

NUM. 596